

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] fremme Sagbehandlingen, og ogsaa dette skal jeg henlede Ministeriets Opmærksomhed paa.

Til det særlige Spørgsmaal, det ærede Medlem rejste, om en ny Form for Sikkerhedsstillelse, hvorved Haandværkerne selv skulde bidrage, kan jeg sige, at jeg kun skal stille mig imødekommende. Jeg skal være meget interesseret i at høre dette Spørgsmaal rejst fra Haandværkernes faglige Organisationer, og det skal være mig en Glæde at deltage i nærmere Forhandling om, paa hvilken Maade saadanne nye Regler eventuelt kan udformes.

Med alle de ærede Ordførere er jeg enig i, at denne Lov, naar vi har den, naturligvis maa udnyttes paa en saadan Naade, at den bliver til saa stor Gavn som muligt for dansk Industri og Haandværk, og at det naturligvis er de smaa Virksomheder og de nye Virksomheder, der skal nyde Gavn af Laanet. Hermed takker jeg for god Behandling.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Derpaa fulgte:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af midlertidig Lov Nr. 272 af 15. Maj 1946 om Tillæg til Lov om Patenter, Lov om Mønstre, Lov om Varemærker og Lov om Fællesmærker.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 189).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Formanden: Under Behandlingen af denne Sag kan ogsaa den følgende Sag paa Dagsordenen omtales.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Krag): Jeg har den Ære for det høje Ting at fremsætte Forslag til Lov om Forlængelse af midlertidig Lov Nr. 272 af

15. Maj 1946 om Tillæg til Lov om Patenter, Lov om Mønstre, Lov om Varemærker og Lov om Fællesmærker.

Ligesom det var Tilfældet under den første Verdenskrig, gik der ogsaa under den anden Verdenskrig en Række industrielle Ejendomsrettigheder tabt, det vil sige Rettigheder over Patenter, Varemærker og Mønstre, fordi Indehaverne af disse i vidt Omfang var afskaaret fra at varetage deres Interesser i andre Lande paa Grund af Afbrydelsen af Forbindelsen med disse Lande. Som det vil være ærede Medlemmer bekendt, er Forholdet efter dansk Ret det, at et Patent kun gælder i 17 Aar, og for at holde Patentet i Kraft, skal der hvert Aar betales en særlig Aarsafgift. Varemærkeregistreringen skal — ligeledes mod en Afgift — fornyes hvert 10. Aar, og Mønsterrettigheder, der kun kan opretholdes i 15 Aar, udtages normalt kun for 3 Aar ad Gangen, saaledes at der ved hver Fornyelse ogsaa maa svares en Afgift.

Under Krigen kunde det ikke undgaas, at en Del udenlandske Rettigheder bortfaldt som Følge af, at de fornødne Afgifter ikke blev betalt, men efter Krigen har man holdt en international Konference i Neuchâtel, hvor der blev truffet et Arrangement, det saakaldte Neuchâtel-Arrangement af 8. Februar 1947, hvorved en hel Række Lande, deriblandt Danmark, er blevet enige om at indføre Bestemmelser, der raader Bod paa de lidte Skader ved at genoprette bortfaldne Rettigheder til Patenter, Varemærker og Mønstre. Foruden Danmark har, som sagt, en lang Række Lande tiltraadt dette Arrangement; blandt de vigtigste kan jeg nævne Norge, Sverige, Storbritannien, Frankrig, England, Schweiz, Tjekkoslovakiet, New Zealand samt en Række mindre Lande.

Ud over at tiltræde dette internationale Arrangement har vi truffet Aftaler med England, Frankrig og Norge, ligesom der føres Forhandlinger med Kanada, De Forenede Stater og Australien om Afslutning af lignende Overenskomster. Disse Særoverenskomster drejer sig særlig om forlænget Løbetid for Patenter, noget, som ikke indgik i Neuchâtel-Arrangementet.

Et Patent gælder, som jeg nævnte, kun i 17 Aar, men hvis det ikke har kunnet udnyttes i Krigsaarene som Følge af, at Forbindelsen mellem Landene var afbrudt, er der ved Særaftalerne truffet Bestemmelse